

WOENSDAG 20 JANUARI.

De prijs dezer Courant, die geregeld vijfmaal 's weeks wordt uitgegeven, en wel op Zondag, Dingsdag, Woensdag, Donderdag en Zaterdag, is f 5 in de drie maanden. —

De prijs der Advertentiën is, van een tot vijf regels f 1.00, en voor elken regel daarboven 20 centen behalve 35 centen zegelregt, voor elke plaatsing.

Buitenlandsche berigten.

DUITSCHLAND.

De *Hannoversche Zeitung* deelt thans berigten mede omtrent den brand die onlangs in het paleis, te Hannover, plaats had. Den 10den 's namiddags, ontstond dezelve in eenen schoorsteen van den linkervleugel en verbreedde zich onbemerkt tusschen de muren en zolderingen der kamers, zoodat de vlam op verschillende plaatsen tevens uitbarstte. Door de ijverige hulp der militairen en burgerij, gelukte het, na drie uren, den brand meester te worden. De schade is zeer aanzienlijk, ofschoon de schilderijen en de serviezen gered zijn.

Karlsruhe, 12 jan. Ter bijwoning der militaire conferentiën van eenige staten van Zuid-Duitschland, waarvan de dagbladen reeds meermalen melding maakten, zijn hier aangekomen: Uit Beyeren, de generaal v. Gumpenperg; uit Wurtemberg, de generaal Miller en de majoor van den generalen staf v. Wiederhold. (Karlsru. Z.)

ZWITSERLAND.

Zurich, 11 jan. Sedert acht dagen bevinden de kantons Solothurn en Aargau zich in de lang gevreesde crisis. Laatstleden dingsdag werd de nieuwe staatsregeling van Aargau aangenomen door eene meerderheid des volks, die uit de groote meerderheid der protestanten en eene minderheid der katholieken bestond. Gisteren moest in Solothurn het volk over deszelfs staatsregeling stemmen. De hoofden der oppositie hadden zich de laatste week ten nutte gemaakt om het volk op te zetten. In eene hanner bijeenkomsten droegen die hoofden hunne vorderingen voor en stelden de regering verantwoordelijk voor de gevolgen welke uit derzelve minachting mochten ontstaan. Dit nam de regering op als oproer. Zij gelastte een aantal arrestatiën, verklaarde zich permanent, riep de manschap der haar toegedane kringen op en waarschuwde de naburige kantons. De kantons-troepen rukten volijverig Solothurn binnen. De presidiale regering van Bern stelde terstond vier bataljons ter beschikking der Solothurnsche regering, en moest besluten hebben des noods al hare krijgsmagt te leenen. Bazeland deed, op geringer schaal, eveneens, en Aargau plaatste eenige troepen op de Solothurnsche grens. Onder de gearresteerden bevindt zich een lid der regering, raadshier Gugger, en de redacteur der *Schildwache am Jura*. (Allg. Zeit.)

Mondelijke berigten uit Aargau melden: Een korps regerings-troepen van het kanton Aargau, duizend man sterk, sloot gisteren middag omstreeks 1 ure op ongeveer 2800 bewoners van Freienamt; men werd handgemeen, bestreed elkander drie uren lang, als wanneer de versgemelden, wegens gebrek aan munitie, terug trokken; zij moesten slechts twee dooden verloren hebben, terwijl men aan de andere zijde 12 dooden en een aantal gekwetsten opgeeft. (Postamts-Z.)

PRUISSEN.

Königsberg, 18 jan. De kleermaker Kühnapfel heeft onverwacht den moord aan den bisschop v. Hatten en zijne huishoudster gepleegd, bekend. Met eene bijl gewapend, ten einde er, naar zijn zeggen, slechts mede te dreigen, klopte hij aan de gesloten deur des bisschops. De oude huishoudster door vreeselijke bedreigingen gedwongen, moest hem naar de kamer van den bisschop vergezellen, en toen zij zich aldaar naar de deur wendde, gaf hij haar verscheidene houwen over den arm en op het hoofd, totdat zij bewusteloos nederviel. Hierop verklaarde de bisschop den moorde-

naar alles wat hij bezat te willen uitleveren, en moest plegtig zweren den diefstal geheim te zullen houden. De bedreigde grijsaard geleide den booswicht in eene andere kamer en overhandigde hem daar zijne doos, horologie, beurs en sleutels. In de voorkamer teruggekeerd, bemerkte de onmensche dat de huishoudster nog leeft en geeft haar toen den doodlijken slag in het gelaat, daarna opent hij de geldkist. Den bisschop, die zich afwendt, ontvalt intusschen de waskaars, en zich er naar bukkende zucht hij luide: ach God! De moordenaar houdt dit voor een hulpgeschrei en velt den grijsaard met een houw op het hoofd. — Voor de bekenenis heeft de misdadiger eene poging aangewend om zich met zijne keten te worgen. (Pr. St. Z.)

ENGELAND.

Londen, 15 jan. Het nieuws uit Parijs van den vrede tusschen Frankrijk en Buenos-Ayres gesloten is hier zeer welkom. De opheffing eener blokkade, welke drie jaren geduurd heeft, is eene gelukkige uitkomst voor den handel met dat land. Weldra verwacht men te Manchester, Leeds en Glasgow in dubbele hoeveelheid de bestellingen, welke zoo lang afgebroken zijn geweest, terwijl de huiden en andere voortbrengselen des lands, welke aldaar opgehoopt liggen, spoedig te gemoet gezien worden. Reeds zijn de prijzen der huiden gedaald.

— De staatkundige beginselen van den heer van Buren, met welke verdediging in zijne boodschap aan het congres, hij, als ware hef, afscheid van het presidentschap genomen heeft, zijn heden het onderwerp van den dag in de Engelsche dagbladen. Zijne hoofdstelling, dat eene nationale schuld en eene nationale bank beide hoogst nadeelig zijn voor de welvaart van den staat, vindt hier even veel voorstanders als tegensprekers. Zijn bestuur, zegt hij, heeft gestrekt, om beide te weren, terwijl hij het genis van de voordeelen eener nationale bank door zijne *subtreasury*-bill heeft vergoed. Intusschen verwijt men hem, dat hij slechts 1,500,000 dollars in de schatkist zal achterlaten, terwijl er voor 4 millioen dollars schatkist-biljetten in omloop zijn; doch de heer van Buren schijnt waarde te hechten aan eene volle schatkist, en beweert, dat het in de Vereenigde Staten zeer gemakkelijk is, de geringe middelen, welke er noodig zijn, om het algemeen bestuur gaande te houden, te vinden, zonder het volk belasting op te leggen; eene zaak, waartegen hij zich altijd verzet heeft. — Men meldt, dat de heer Clay in het congres reeds kennis heeft gegeven van zijn voornemen, om de intrekking van de *subtreasury*-bill voor te stellen; en men veronderstelt, dat de partij van den nieuw verkozen president Harrison al wat mogelijk is doen zal, om eene nationale schuld daar te stellen, en eene nationale bank op te rigten.

FRANKRIJK.

Parijs, 15 jan. Men leest in het militaire tijdschrift *L'Armée* het volgende:

Wij hebben meermalen het militaire publiek opmerkzaam gemaakt op het gevaar, van in zekere gegeven omstandigheden militaire maatregelen, door het gouvernement genomen, bekend te maken. Uit dien hoofde zullen wij dan ook heden onze gewone handelwijze volgen en onze bescheiden aanmerkingen omtrent dit belangrijk onderwerp mededeelen.

Wij kunnen ons niet onthouden, ons te verzetten tegen hetgeen wij dagelijks in de dagbladen lezen, en waardoor het vermaeden wordt opgewekt, dat de ontwapeningen, om ons van de aangenomen uitdrukking te bedienen, alom zouden zijn in het werk gesteld.

Wij weten niet, waar men deze tijding heeft opge-

raapt, en daar het hier eene daadzaak geldt, waarvan zich een iegelijk kan overtuigen, zoo kunnen wij verzekeren, dat er in onze vestingen niet het minste gevaar, om het denkbeeld te wettigen, dat men eenigzins van het ondernomen werk zou willen afzien.

Men heeft veel ophef gemaakt van het naar hunne haardsteden terugzenden van een zeker aantal militairen en zeelieden; maar men is daarbij niet indachtig geweest, dat het jaar met 31 december eindigt, en alsdan ook de diensttijd van het contingent van 1833. Al de tot die klasse behoorende soldaten moeten op 1. januari ontslagen worden: de wet gedooft niet, dat zij eenen enkelen dag langer onder de wapenen worden gehouden. Wilde men de reiswijzers dier militairen nazien, dan zou men ontwaren, dat hunne naar huiszending in geenen deele vervroegd is.

Wij bepalen ons tot deze weinigen woorden, die voldoende moeten zijn, onzen lezers te waarschuwen tegen de meer dan gewaagde tijdingen, die men over dit onderwerp in meerdere dagbladen aantreft.

Parijs, 16 jan. De troebelen in Zwitserland hebben een zeer verontrustend aanzien verkregen. Gisteren is deswege de volgende telegrafische depeche publiek gemaakt, door den prefect van den Beneden-Rijn aan den minister van binnenlandsche zaken gericht.

Straatsburg, 14 jan 1841.

» Een hevige strijd is tusschen de katholieken en protestanten in Aargau uitgebarsten, onder voorwendsel van de herziening der staatsregeling, welke met zesduizend tegen veertien duizend stemmen is verworpen.

» De beide factiën zijn reeds, zonder beslissenden uitslag, slaags geweest; in dezen oogenblikken zijn zij, hoogst waarschijnlijk, nog handgemeen.

— Brieven uit Madrid, van den 10den dezer, geven de vrees te kennen, dat de geschillen met Portugal niet zoo spoedig verzeft zullen zijn als men eerst gedacht had. *Espartero* trok eene aanzienlijke krijgsmagt bijeen, aan wier hoofd hij zich stellen en die op de grenzen wachten zou tot den afloop van den laatsten termijn van uitstel, aan de Portugesche regering vergund. In geval van niet voldoende antwoord, zullen drie Spaansche legercorpsen tegen Lissabon, Oporto en Santarem optrekken.

Hiermede strijdt het gisteren algemeen verspreid gerucht, dat de regering officieel berigt zou ontvangen hebben van de aanneming der Engelsche bemiddeling door de hoven van Madrid en Lissabon.

De troonrede van dona Maria heeft in Spanje groot misnoegen verwekt, door de hevige verwijten van onrecht, die zij daarin der regering van dat land doet. Half officiële bladen zeggen, dat weldra stukken zullen worden bekend gemaakt, die bewijzen dat het regt geheel aan de Spaansche zijde is.

— De *Revue des deux Mondes* is zeer voldaan met het rapport van den heer Thiers omtrent de versterking van Parijs. Zij dringt zeer sterk en zeer uitvoerig op de aanneming van het plan door de Kamers, en geeft te kennen dat zij in het midden derzelve, verontwaardiging tegen de bedoelde versterking der hoofdstad verwacht: » bij de financiers, die hoop hebben, dat de vereischte kosten; bij de militairen die, hunnen naam niet aan het plan zullen leenen; bij de vrienden van den heer Thiers, die volstrekt tot anders doen willen, dan wat de heer Thiers voorstelt; bij de ministeriële, die de overtuiging hebben dat de ministers hier liever eene nederlaag zouden lijden, dan een maatregel te zien aannemen die eigenlijk door het kabinet van 1 maart werd aangegeven; terwijl eindelijk de wet zou kunnen worden verworpen door al degenen, welken zij meer schrik

dan bemoediging inboezemt." — Betrekkelijk de buitenlandsche aangelegenheden, zegt het tijdschrift: » Eene telegrafische dépêche meldt de beslechting onzer geschillen met Buenos-Ayres. Het is eene gelukkige tijding, want wij hopen dat de voorwaarden van het verdrag ons het einde der vijandigheden niet zullen doen betreuren. — Het geschil tusschen Spanje en Portugal schijnt te zullen worden beslecht door de tusschenkomst van Engeland, hetwelk geene gelegenheid verzuimt om zijnen invloed over het geheele schier-eiland uit te breiden. — Gelijk ligtelijk te voorzien was, is Syrië ten prooi aan regeringloosheid. Ziedaar waarschijnlijk wat het Engelsche kabinet begeerde. De geschiedenis bewijst dat Englands taktiek in het Oosten deze is: eerst het inlandsche gezag verzwakken, vervolgens partij trekken van de verwarring, welke het noodwendig gevolg van die verzwakking is, om aanvankelijk den invloed, daarna het gezag van Engeland uit te breiden." Verder beweert de *Revue* dat Engeland zoodanige politiek in Indië voortzetten en ook op Sina passen wil. Slaagt het, » dan is Engeland inderdaad meester van den handel, de nijverheid, de markten der beide hemisferen, erkennen wij het, de meester der wereld. Dit is, bijaldien de mogelijkheden van het vaste land zich niet laten verblinden omtrent hare wezenlijke belangen, het vraagstuk, hetwelk weldra voor allen een vraagstuk zal worden, zoo niet van leven of dood, dan toch van grootheid en vooruitgang."

Binnenlandsche berigten.

Gravenhage, 17 jan. Naar men verneemt, heeft *Z. M. de hofkapel*, welke tot het huis van *Z. M. Willem Frederik* heeft behoord, voor eenen bepaalden tijd in hoogsdeszelfs dienst gecontinueerd.

— Gisteren is alhier overleden de heer *J. E. N. baron van Lijnden van Hoovelaken*, lid van den Raad van State.

Rotterdam, 17 jan. Men verneemt, dat dezer dagen bij den raad dezer stad definitief is beslist dat de binnenstad van drinkbaar Maaswater zal worden voorzien, door middel van pompen, die op differente plaatsen zullen worden daargesteld, — zoodat de gasverlichting zal worden uitgebreid. — Wij kunnen dan ook niet afzien de regering dezer stad dank te betuigen voor dit vernieuwd blijk van zorg voor het welzijn harer administratie.

Rotterdam, 18 jan. Het ijs in de Maas voor deze stad is vroeg in den verlopen nacht losgeraakt en was dezen morgen geheel opgeruimd. Aan de palen enz. is eenige schade door de ijsschotsen veroorzaakt. (*R. C.*)

— In de *Staats-Courant* vindt men het volgende: Ter geruststelling van diegenen, bij welke door de berigten van sommige openbare dagbladen bezorgdheid mocht ontstaan zijn nopens de gesteldheid onzer rivieren en waterkeeringen, deelen wij het volgende bij de regering ingekomen officiële berigt van den inspecteur van den waterstaat in het 1ste district mede, gedagteekend uit Arnhem van den 15^{den} dezer:

» Tot heden zijn al de bij mij ingekomen berigten wegens het water en ijs in de Nederlandsche rivieren, ook van den Rijn in Duitschland tot Keulen, vrij geruststellende, en er is na de laatste vorst geene beweging in het ijs waargenomen. Bij den aangevangen dooi zijn intusschen de stations-posten in mijn district betrokken en zal ik de order doen afgaan tot den aanvang der algemeene correspondentie, zoodra er beweging in het ijs wordt waargenomen, naar aanleiding van artikel 4 van het reglement. Intusschen is er boven gelukkig nog weinig aandrang van water, en zulks houdt het ijs langer in rust dan waarschijnlijk anders zou plaats hebben. Het komt mij derhalve voor, dat er in deze momenten nog geene gedachten tot groote onrust bestaan.

» Bij mijne missive van den 2 dezer, meldde ik uwe excellentie reeds, dat, voor zoo veel ik uit de waargenomen waterhoogten kon nagaan, het ijs op onze rivieren nergens zoo open was gedrongen, dat daardoor ophoudingen van water plaats vonden, en zulks door mij als een goed voortteeken bij de opruiming van het ijs kon worden beschouwd. Onlangs heeft het *Handelsblad* berigten gegeven van ijsverstoppen en ophoudingen van water tusschen Nijmegen en Tiel, en nog dezer dagen heeft de *Avondbode* ook dergelijke tijdingen gemeld, en daarmede hier en daar, zoo ik hoor, veel onrust doen ontstaan. Ik kan echter uwe excellentie verzekeren, dat er niets van dien aard plaats heeft, de rivierstanden zelden bij eenen ijsgang zoo gelijkmatig zijn geweest als tegenwoordig, en die couranten-berigten, te dien aanzien, geen het minste geloof verdienen." (Men herinnert zich de eene dramatische als fabuleuse

beschrijving, welke het *Handelsblad* dezer dagen omtrent de gesteldheid bij Arnhem gaf.)

Delft, 17 jan. Gisteren avond, omstreeks 7 ure, is alhier brand ontstaan in een huis aan de zuidzijde van de binnenwatersloot, welke in een oogenblik zoo in hevigheid toenam, dat het bovenste gedeelte dier woning in korten tijd eene prooi der vlammen is geworden. Door de zeer spoedig aangebrachte hulp der stadsbrandspuiten en de activiteit der brandspuitlieden, is men den brand ten 8 ure meester geworden en hebben de belendende gebouwen weinig of geene schade geleden.

Utrecht, 17 jan. Een zwaar verlies dreigt onze stad te treffen. Zoo men aan de loopende geruchten geloof mag hechten, zou er werkelijk sprake van zijn om onze stad haar schoonste sieraad te ontroofen. Met bedwezen heeft men vernomen, dat men als maatregel van bezuiniging het voornemen heeft eene van 's lands hooge scholen af te schaffen en dat, ongelukkig voor ons, de keuze op de Utrechtsche akademie is gevallen. Intusschen spreekt men van eene soort van vergoeding, welke men ons voornemens is voor dat verlies te geven, en welke zou bestaan in het oprigten alhier van een roomsch-katholiek bisdom met een daaraan te verbinden roomsch-katholiek seminarium. (*Handelsblad.*)

Tiel, 18 jan. Gisteren morgen, circa half twaalf uur, bragt het hooren van een sterk kanonschot de geheele stad in beweging. Weinigen dachten aan het losgaan der rivier, omdat men in vorige tijden gewoon was, reeds eenen geruimen tijd te voren, behoorlijke dijkwachten en noodmaterialen te zien en ieder bezig de noodige voorzorgen te nemen. Men spoedde zich naar den dijk en vond werkelijk de rivier de Waal in beweging, doch geen heemraad of eenigen toestel tot afwering van gevaren. De poldermeesters van den Tielschen polder hadden echter, uit eigen beweging, eenig wachtvolk laten oproepen en mest laten aanbrengen, en dachten nu de de horden en pinplanken te laten zetten, doch ongelukkig had men geen palen. Waarschijnlijk waren die door den dijkschiel vergeten! Niemand wist de oorzaak van deze verregaande nalatigheden; sommigen dachten dat de dijkgraaf, als oud militair, last gegeven had, dat de heeren heemraden, hooft-heemraden en buitengewone heemraden, en corps, op het eerste kanonschot, met de noodige dijkpalen voorzien, zouden aanrukken, om den vijand plotseling te overvallen; anderen weder dat deze heeren, welke meestal aan de Linge wonen, door de kalbte van dit riviertje in slaap gewiegd, dachten, dat ook de Waal zoo zachtzinnig van aard was. Men wachtte, doch wachtte vergeefs. — De rivier zette zich weder vast, en ging weder los; — het water liep beurtelings snel op tot aan den kruin des dijks, en daalde weder zonder dat men met zekerheid de oorzaak hiervan wist, omdat men geene tijding van het beneden-gedeelte der rivier kreeg om de eenvoudige reden, dat er daar ook geene wachten bestonden. Dit alles gaf veel bezorgdheid, en menige lofredde op de inrigtingen van onze vaders. Intusschen liep alles zonder ongelukken af, en is op dit oogenblik het water langzaam vallende en het ijs zacht drijvende, terwijl alle vrees nu geweken is, daar er heden nacht een noodheemraad uit de streek der Linge naar ons is toegesnel! Hoe gelukkig!

Maastricht, 16 jan. De Maas levert hier een ontzettend schouwspel op. Gebied met ijsschotsen bedekt, bruischt een zwart en slijkachtig water tusschen dezelve henen. Onder de brug van Wyck, waartegen de schotsen met dof gedruisch broken, heeft men verscheiden stukken huisraad gevonden, hetgeen deed vooronderstellen, dat hooger-op ongelukken hadden plaats gehad. Eenige der ijsschotsen, welke de Maas kruit, zijn niet minder dan acht vierkante ellen groot. (*Avondbode.*)

Al engtwerk.

Financiële beschouwingen.

OZEN VOORSTELLEN TOT VERBETERING, DOOR HET ALGEMEEN HANDELSBLAD VERDEDIGD. RECLAMATIE TEGEN ENIGE ONGEPASTE BIJVOEGINGEN. SORODE WAARHEED IN HET HANDELSBLAD. DESZELFS INCONSEQUENTIE.

(Ingezonden.)

Gelijk uit ONZE HULDE AAN HET ALGEMEEN HANDELSBLAD (*Arnhemse Courant* 17 januari) reeds is gebleken, heeft dit blad onlangs (in n°. 2862 en 2864, van 8 en 11 dezer maand) de in het werkje *MISSISSIPPI* voorgestelde REDDINGSMIDDELEN — voor zoo verre deze niet reeds ten uitvoer zijn gebracht — ten sterkste aan het bestuur aanbevolen. Eene der voor ons allezins

vleijende sinsneden luidt aldus: » In alle geval hebben wij het dienstig geacht, dit voorgedragen denkbeeld (eene belasting op den rentenier) bij de overige reeds in voorslag gebrachte belastingsontwerpen aan het oordeel en onderzoek van het bestuur te onderwerpen, met het oogmerk om het gevaar van eenen maatregel van reductie of belasting van rente zoo lang af te weren, als het immer mogelijk is." Het *Handelsblad* heeft, wel is waar, niet vermeld, dat dit denkbeeld in *MISSISSIPPI* blad. 46—49 ter sprake gebragt en in verscheidene vertoogen in de *Arnhemse Courant* met het opschrift: » *Financiële beschouwingen*" nader ontwikkeld en toegelicht is; het *Handelsblad* heeft of de kennis dier daadzaken bij het publiek ondersteld, of begrepen, dat op de regten van een ongenoemd en ongekend schrijver geen inbreuk kan worden gemaakt. Doch, hoe dit ook zij, — hetzelfde heeft veel tot de meer algemeene verbreiding onzer denkbeelden bijgedragen en daarom zij dit kleine verzuim gaarne vergeven.

Intusschen vergezelt en besluit het *Handelsblad* de voordragt en ontwikkeling onzer denkbeelden met eenige zinsneden, tegen welke wij ons gevoelt zagen terstond te reclameren. Zoo zegt hetzelfde in n°. 2864 kol. 1: » Na deze vier punten (1) te hebben aangestipt, moeten wij aanmerken, dat nu alles afhangt van het genie, van de braafheid, de eerlijke, gemoedelijke en opregte vaderlandsliefde van onzer minister van financiën."

Veel, wie zal het ontkennen, haugt van den persoon des bevelhebbers af, doch gelukkig niet alles. Meer dan eens zag een leger den generaal, dien het voor onmisbaar hield, sneuvelen, en zich door zijn opvolger ter zego geleiden. De Nederlanders toonden nimmer schooone krachtsontwikkeling, dan na dat een moordenaar ze van het schraander beleid van *WILLEM DEN SWIJGER* had beroofd. Dat derhalve de staatschuldeischers en allen, die belang hebben bij het financieel bestaan van den staat, zich gerust stellen! Al verklaart ook het *Handelsblad* herhaaldelijk en plegtig, dat alles van den jongen minister van financiën afhangt, — het is nog niet zoo verre gekomen, dat Nederland met hem zal staan of moeten vallen.

Doch keeren wij onze blikken tot den wezenlijken stand van zaken.

De maatregelen van den jongen minister hebben, in den korten tijd van zes maanden, de beursprijzen der nationale schuldbrieven met omstreeks 20 p. c. verminderd (2), zoo dat bij de balans, op het einde van het jaar (wanneer publieke effecten niet anders dan naar hunne beurswaarde kunnen aangenomen worden) het nationaal vermogen misschien vijftig millioen gulden minder was, dan hetzelfde anders zou geweest zijn. En indien op denzelfden weg wordt voortgegaan; indien niet wordt geluisterd naar den welgemeenden raad van hen, die de beste middelen hebben aan de hand gegeven, om 's rijks

(1) Deze vier, door het *Handelsblad* ter sprake gebrachte punten zijn:

	Voorgesteld in
Eene belasting op den rentenier of veeleer op de inkomsten van alle ingezetenen van den staat, ...	blad. 47 enz.
alsmede eene belasting op de onghewnd	» 46 «
Bezuinigingen der uitgaven van den staat, hier speciaal van de middelen van perceptie	» 39—4
Conversie der nationale uitgestelde schuld	» 59—6
Het benuttigen en aanwenden van onze aanwezige hulpbronnen, voornamelijk met betrekking tot 's rijks Overzeesche bezittingen	» 62—64

Nader ontwikkeld in de *Arnhemse Courant* van 17, 18, 24, 28 en 30 juni, 23, 25, 28 en 29 juli 1840.

(2) Gelijk uit de in de *Arnhemse Courant* van 6 januari (kolom 8) opgegevene noteringen blijkt.

De *Avondbode* (no 986) beproeft in een breedvoerig artikel, met het opschrift: *HET STAATS-CREDIET*, de gegrondheid onzer opgaven door verzochte redeneringen in twiifel te trekken. Daar wij voor heden met het *Handelsblad* te doen hebben en het gelijktijdige afweten van twee zulk magtige aanraders, al te groote inspanning zoude vereischen, zoo zij hier slechts aangemerkt:

- 1°. De door ons als grondslag der waarde-vermindering aangenomene prijzen zijn niet die van vreemde markten, maar die der Amsterdamsche beurs.
- 2°. Noch de hoogste, noch de laagste, maar de laatste notering is door ons vermeld, zoo als dezelve door het Amsterdamsche dagblad, den *Avondbode*, in de officiële prijs-couranten telkens waren opgegeven.
- 3°. Overigens constateren de noteringen der vreemde beurzen eene gelijke prijsvermindering der Nederlandsche effecten gedurende het onderhavige tijdstip.

krediet met dat der meeste soliede staten gelijk te brengen. — dan zal de prijsvermindering in een volgend jaar misschien nog aanzienlijker kunnen zijn; — doch daarom is nog niet alles verloren. Al is de kostbare wijngaard door ongeschikte bewerking in eenen slechten staat gebragt, — het herstel zal minder moeilijk zijn, naar mate bodem, ligging en andere omstandigheden de krachtige inspanningen begunstigen. En dat dit met opzigt tot 's rijks wijngaard — deszelfs krediet — gelukkig het geval is: — wie daaraan mogt twijfelen, putte eene betere meening nopens Nederlands middelen uit de tweede afdeeling van het werkje MISSISSIPPI (Nederlands aanspraken op krediet) waarvan niet slechts eenige der aanzienlijkste buitenlandsche dagbladen, maar ook de ministeriële Avondbode (zie deszelfs n°. van 8 en 9 januari 1840) in der tijd uittreksels hebben gegeven.

Voor hen, wien 's Handelsblads verklaring schrik heeft aangejaagd, zal de herlezing dier uittreksels tot geruststelling kunnen strekken.

Het Handelsblad gaat in deszelfs ongepaste bijvoegingen tot onze voorstellen voort: » wij moeten en willen het erkennen, dat de zaak van zeer ernstigen aard is. Wij willen er zelfs wel bijvoegen, dat wij gelooven, dat ons krediet aan een zijden draad hangt, en nemen ons daarom voor, ons geenszins met een schijnglans of luchtkasteel te laten paaijen, maar een degelijk, houdbaar, wel berekend en vooruitziend plan van financiële hervorming te wachten, of, bij gebreke daaraan, eene rondborstige verklaring van onvermogen, die alsdan de door velen aangeprezenre reductie (het bankroet) volkomen wettigen zou." Dat wil met andere woorden zeggen: De beslissing over het leven van den patient moet onbepikt aan de uitspraak van den geneesheer worden overgelaten. Als deze — hij moge een Esculaap of een kwakzalver gelijken, — den lijder voor ongeeneesbaar verklaart, dan is het met hem gedaan. Overbodig ware het, nog een anderen geneesheer te raadplegen, of om te zien of niet andere middelen de krachtige natuur van den lijder kunnen schragen; hij, de voortreffelijke, de onfeilbare, heeft verklaard, dat eene hervorming van het stelsel onmogelijk is; daarom maar spoedig de doodkist besteld.

Zoo mogen zij oordeelen, die veelal geneesmiddelen, door anderen uitgedacht, doch door hen verminkt of verbasterd, willen toedienen; wij denken er anders over.

Intusschen, hoe ongelooft het ook schijnen moge, het Handelsblad gaat nog verder. Op de reeds aangevoerde blaatzijde wordt den minister van financiën aangeraden, ja tot pligt gemaakt op » eene reductie van renten of dergelijk middel van verlichting" (eene omschrijving van het onzachte woord bankroet) aan te dringen, bijaldien zijne excellentie de gemoedelijke overtuiging mogt koesteren, dat de uitgaven van den staat, gelijk dezelve thans bestaan, niet zonder hoogere belastingen noch zonder nieuwe leeningen kunnen gedekt worden. — Dus de beslissing over de gewigtigste vraag, die immer onze staatsmannen heeft kunnen bezig houden, over de levensvraag: of Nederland zijnen ouden welverdienden roem van regtvaardigheid en goede trouw handhaven, dan wel Jager dan Spanje, Portugal en de Zuid-Amerikaansche staten (\$) zinken, deszelfs vrienden tot medelijden, zijne vijanden en benijders tot speelbal van boosaardige vreugde vertrekken zal — zal onbepikt aan de gemoedelijke beslissing van den heer ROCHUSSEN worden overgelaten! De beide Kamers, de vrije, onafhankelijke drukpers, wier schoone roeping het is, de wetgeving voor te lichten, de bekwame en vaderlandsche mannen zonder officieel karakter, — zij allen hebben niets met het vraagstuk te doen. Als de regering slechts begrijpt, dat de uitgaven, gelijk dezelve thans bestaan, niet door de middelen, kunnen gedekt worden, dan maar spoedig bankroet!

Zoo, lezer! oordeelt het Handelsblad; hetzelfde blad, dat, nauwelijks eene maand geleden, in de scherpste bewoordingen zijne verontwaardiging, ja zijnen vloek uitsprak over de » schandelijke geldverspillingen" die hebben plaats gehad en den hemel tot wraak over de daden aanriep. De algeheele beslissing over 's rijks welvaart en eer wil het Handelsblad doen afhangen van de gemoedelijke overtuiging derzelfde regering, die het nog onlangs vervloekte. Immers het Handelsblad wet zoo goed als elk ander, dat de door hetzelfde veroordeelde, verguisde, vervloekte zoogenaamde oude regering en de met een zoo onbegrensd vertrouwen vereerde nieuwe regering uit dezelfde personen bestaan, met uitzondering alleen van den minister van financiën, die, gelijk het Handelsblad bij eene andere gelegenheid te

een meer staten heeft te gelijker tijd geld opgenomen en planne van bankroet verraand.

regt aanmerkte, in de voetstappen van zijnen voorganger is getreden, de door dezen in de voorjaarszitting van 1840 beloofde opcenten werkelijk voorgesteld, doch tegen de plegtige belofte van zijne voorganger tevens nieuwe leeningen op het tapijt gebragt heeft, die, zou men kunnen zeggen, het door dezen gevolgde stelsel slechts tot ontwikkeling op eene grootere schaal heeft gebragt, die zich eindelijk zoo gaarne op het oordeel » zijner ervaren heeren ambtgenooten" beroept.

Herhaaldelijk is in deze Beschouwingen het denkbeeld verworpen, dat met de woorden » oude en nieuwe regering" de vorige en de thans regerende koning zouden zijn te verstaan. Thans kunnen wij ons gevoelen staven met de redenering, voorkomende in een ingezonden stuk in het Handelsblad van 15 januari, waaruit wij de volgende zinsneden ontleenen:

» Onder het vorig bestuur even zeer als onder het thans bestaande, moeten de ministers als voor hunne daden aansprakelijke staatsdienaren aangemerkt worden."

» Herhaaldelijk is deze stelling door verschillende redenaars in de Staten-Generaal en ook in onderscheidene dagbladen ontwikkeld (4). De heer LUSAC heeft dit onder anderen nog in de zitting van 4 juni 1840 aangedrongen. En de heer VAN NIS zelf, toen deze in de zitting van 19 april 1836 de merkwaardige rede hield, waarbij hij zich zoo zeer te regt verzette tegen de aanneming van den titel van het wetboek van strafvordering, betreffende de wijze van vervolging van misdrijven van staatsdienaren, heeft geene andere leer op het oog gehad."

» Bij de veranderingen, in den loop van het afgelopen jaar in onze grondwet gemaakt, is dit beginsel slechts nader en meer duidelijk verklaard; en is daaraan eenige uitbreiding gegeven, door de naleving daarvan meer gemakkelijk en zeker te maken."

» Aan te nemen, dat de ministers voor de invoering van die veranderingen niet aansprakelijk waren, is we spreken alles wat de aard der zaak en onze geschrevene staatswet medebrengen; is in de weegschaal stellen niet alleen de rust en eer van onzen voormaligen koning, van den nog levenden vader van onzen regerende vorst; — maar ook de veiligheid en zekerheid van volk en staat."

» Deze leer is onverenigbaar met de koninklijke majesteit en onschendbaarheid, even zoo als met de beginselen, waarop het regeringstelsel van eenen vrijen staat behoort gevestigd te zijn. Ik wil van mijn vaderland den blaam afweten, dat de vrije Nederlanders gedurende vijfentwintig jaren onder eene onbepaalde regering zouden hebben kunnen leven, en zal niet zonder het te weerspreken dulden, dat iemand, het zij dan de staatsdienaar, die zich ten koste van zijnen koninklijken meester rust tracht te verschaffen, het zij ieder andere, die, met welk doel dan ook, de geschiedkundige opvolging onzer grondwettige vrijheden komt verstoren, de eer van mijn vaderland naar de kroon steekt."

Woorden van onloochenbare waarheid, die niemand, het allerminste het Handelsblad zelf, waagt te betwisten — die tevens duidelijk doen uitkomen:

1°. De armzalige lafheid, dier dagbladen, die gestadig pogehende op hunne onafhankelijkheid, evenwel nimmer gewaagd hebben, op eene voorbeeldige bestraffing der » schandelijke verkwistingen," die volgens hen hebben plaats gehad, aan te dringen.

2°. De belagchelike inconsequentie van het Handelsblad, dat, deze waarheden ten volle beseffende, evenwel de beslissing over 's rijks toekomst van de gemoedelijke overtuiging van eenen der ministers wil doen afhangen.

Zou het misschien maar dan toeval zijn, dat het Handelsblad dit zijne onnoozel vertrouwen met de voordragt en verdediging onzer voorstellen te zamen koppelt?

X. X.

Karel van Rotteck.

(Uit de Augsburger Allgemeine Zeitung).

Op den 26sten november sloten zich de oogen van eenen man, wiens naam in de geschiedenis van Duitschland niet zal ondergaan, KARL VON ROTTECK heeft zijne aardse loopbaan voleindigd. Reeds thans zullen er stemmen voor, tegen of over hem gehoord worden. Wij nemen het initiatief (1). Het is in het leven en de

(4) Men zie de Handelsbladen van 11, 12 en 13 maart 1840 met de letters F. v. H. geteckende stukken, waarop ook wij als op vaste en onwrikbare pijlers gaarne hebben gesteund. (Men vergelijkte Arnhemse Courant dd. 19 november II.)

(1) Wij maken de aanmerking, dat wij deze levensbeschrijving reeds ja de gerate dagen na von ROTTECKs dood in handen kregen, maar eenige weken wilden laten voorbijgaan.

werken van von ROTTECK bewaarheid geworden, hoe veel vaste wilskracht en volharding vermogen. Deze hebben hem zijnen geschiedkundigen naam verworven. Met eene bewonderenswaardige volharding vervolgde hij een groot politisch doel, en wat door hem in den beperkten kring zijner werkzaamheden kon bereikt worden, heeft hij bereikt; — ja zijne pogingen hebben meer uitgewerkt, dan hij zelf durfde hopen. Het hoofddoel van zijn leven was datgene, wat hij de grondvesting van de politieke vrijheid in Duitschland noemde. De wegen en middelen, van welke hij zich tot dat einde bediende, waren de leerstoel, de drukpers, de parlementaire werkzaamheid. Hij bediende zich van die alle met koetheid en eene buitengewone vrijmoedigheid. Gedurende bijna dertig jaren werkte hij in denzelfden zin, en zelfs in het laatst met veel meer energie dan in het begin. Het toenemen der hindernissen verhoogde zijnen moed, en hoe minder men hem verschoonde, hoe onbeschroomder hij zich uitliet. Zoo gelukte het hem, voor zijne tegenstanders eene magt te worden, voor welke zij terug weken. Na eene zevenjarige verwijdering van zijnen leerstoel, slaagde hij er in, denzelven weder te veroveren, want — men mag het vrij zeggen — zijne in oktober jl. plaats gehad hebbende weder-aanstelling was eene zegepraal zijner volharding. Hij stierf in triomf — zijne uitvaart, was een triomftogt.

Wie von ROTTECK kende, hem hoorde spreken of met zijne schriften bekend is, zal nauwelijks begrijpen, hoe dat kleine mannetje, uiterlijk zoo onbeduidend, dat zich zelve bijna niet redderen kon, eenen zoo magtigen invloed kon hebben. Hij bezat niets indrukwekkends, niets wegslepends; ook geene diepe geleerdheid. Van waar verkreeg hij zijne sterkte? Zoo wij ons niet hadriegen, werd zij hem gegeven door zijn juist begrip van den tijd en de betrekkingen waarin hij zich bewoog; verder zijn invloed op de klassen der maatschappij, die de politieke denkbeelden deelden, welke ervaren vertegenwoordiger hij was.

Von ROTTECK was ten hoogste ingenomen met de theoriën, welke de Fransche revolutie beheerschten en door de Duitsche filosofie pit het einde der vorige eeuw hare wetenschappelijke grondvesting verkregen. Voor hare verwezenlijking in het leven werkte, leerde, schreef hij. De verleden tijd scheen hem de tijd der onderdrukking van de zwakken door de magtigen; van het volk door zijne heerschers. Zoo valte hij de geschiedenis der wereld op; in dit licht stelde hij dezelve voor; — zijne schilderingen zijn met gloeiende verwen afgemaald, zijne taal dringt tot het hart door. Zij is niet alleen voor den middelstand, maar zelfs voor den gemeenen man verstaanbaar. Als de verdediger van hun beider zaak, werd von ROTTECK hun apostel, hun lieveling. Dit bewijzen de dertien drukken welke van zijne Geschiedenis der Wereld tusschen 1812 en 1838 werden uitgegeven; dit bewijzen de talrijke bakers en burgerkroonen, die hij tusschen 1831 en 1833 verkreeg. Moge ook al de partijgeest mede in het spel zijn geweest, zoo had toch von ROTTECKs populariteit eene dieperre wortel. Hij gold voor den man des volks, voor den voorvechter zijner regten; zijne verdienste scheen des te grooter, daar het getal van zulke kampvechters in Duitschland niet groot is en de hem eigene behendigheid buitengewoon was. De politieke arbeid van von ROTTECK had dus eene zekere basis; het was niet zijne stem alleen, die uit zijnen mond klonk, het was die van honderdduizenden, als wier orgaan hij zich zelve beschouwde; van daar zijne dikwijls tot trots stijgende koetheid. Dit standpunt van von ROTTECK maakte hem bij de regering en de hoogste leiders der Duitsche aangelegenheden niet alleen onaanvaardig, maar bijna gevreesd. Von ROTTECK kende zeer goed de magt der vrije pers. Door haar was de zege ligt, maar ook alleen door haar mogelijk. Schijnbaar verlangde hij weinig; hij begeerde slechts de vergunning om te spreken: » de zaak onzer tegenstanders," zeide hij dikwijls, » moet geene goede zijn, wijl zij ons de vrijheid van spreken verbieden." Van daar zag hij in den toestand van Duitschland slechts onderdrukking en zelfs onafhankelijkheid. Van de vrijheid der drukpers verlangde hij voor Duitschlands grootheid gouden dagen. Hij zou het ideaal der politieke vrijheid vermenen, dat hij in

eer wij dezelve mededeelden. Thans nu de naaste vrienden van den man, wiens naam geheel Duitschland mede gevoelde, hante smart en hante klagen nitgesproken hebben, zal het ook tijd zijn, eene stem te hooren, welke, met betrekking tot de enkele deelen van von ROTTECKs werkzaamheid, een zelfstandig oordeel doet gelden, dat geenszins overal met die onbetwiste lofspraken overeenstemt. Wij merken overigens aan, dat ons door eenen der oudste vrienden van den overledene nog eene bijzondere levensschets van hem belooft is.

de ziel droeg, doch aan welke nog de organische vorming ontbrak. Von ROTTECK twijfelde er niet aan of alles zou ten beste afloopen; hij geloofde niet, dat, als de dam verbroken was, die de thans bestaande orde in stand houdt, Duitsland een tijdperk zou hebben te doorleven, zoo als Frankrijk, Spanje of andere landen, in welke geweld de in de natuur dor zaak liggende, hoewel slechts langzaam werkende verdere vorming der maatschappelijke betrekkingen verstoord heeft. Dit was de groote dwaling van den man, den *ψευδος πρωτον* dier politieke filosofie. Hij meende dat de leiding van het schip nooit aan de handen van hem en zijne vrienden zou ontgaan (2); hij dacht niet aan het zoo menigwerf bevestigde gezegde van mevrouw ROLAND: dat de omwentelingen even als SATURNE hare eigene kinderen verliezen.

VON ROTTECK was een aanhanger van de leerstellingen der *assemblée constituante*: de tegenstand, welke hij ontmoette, bragt hem menigmaal nader bij de nationale conventie. Zijn haat tegen de grooten had zich sedert 1833 verhoederd. En toch hield hij zich altijd slechts voor eenen eenigzins vooruitgestreefden doctrinair. Van Frankrijk had hij sedert 1830 alle heil verwacht; daar echter deszelfs koning den gewenschten oorlog om beginselen steeds verijdelde, zoo was LOUIS PHILIPPE von ROTTECKS man niet. Hij verbond zich veel meer met diens verklaardste tegenstanders. Met LAMENAIS, LOUIS BLANC, de Belgische republikeinen DE POTTER en GEBBIEUX figureert hij onder de medearbeiders van de *Revue du Progrès*, die wel is waar weinig weerklank in Frankrijk vindt, maar zich een des stouten doel heeft voorgesteld.

VON ROTTECKS politieke loopbaan had overigens hare stations, zijne pogingen verscheidene graden. In het jaar 1819, toen hij voor de eerste maal in de Badensche Kamers optrad en als afgevaardigde van de universiteit Freiburg lid der eerste kamer werd, wilde hij slechts de constitutionele ideeën in Baden verwezenlijken. Het kortelings gegeven charter van Baden moest, even als het Fransche van 1830, eene waarheid worden. Alle vroegere politieke betrekkingen, welke met de grondstellingen en den geest van dezelve in tweestrijd waren, moesten verdwijnen, en eene aan dezelve voegeude orde der dingen eenen aanvang nemen. In zekeren zin wilde hij Badens *sixtes* zijn (men vergelijke zijne *Ideen über Landständische Angelegenheiten*, Karlsruhe 1819). Slechts langzaam verkregen de door hem uitgesprokene grondstellingen, die hem intusschen met vele staatkundigen van dien tijd gemeen waren, werkelijk geldend regt in het land. Weldra verliet hij de parlementaire loopbaan en rustte tot 1831. Thans, onder de gunstigste voorkeuren, streefde hij naar de hoogste en onbeperkte heerschappij der democratie. De vrijheid van drukpers werd, wel is waar, door den Duitschen bond weder opgeheven, — andere wetten daarentegen bleven bestaan, zoo als b. v. die over de regeling der gemeenten, welke eerst in 1837 gewijzigd werd. Na zijne verwijdering van de universiteit door den Duitschen bond, werd deze zijn eigenlijke tegenstander, de ministers van den groot-hertog waren, in zijne oogen, grootendeels slechts agenten der bondsvergadering. Niet zelden noemde hij hen *pacha's*, menigen echter eenen goeden *pacha*.

Gedurende het gansche tijdvak sedert 1831 beschouwde von ROTTECK zich niet als een Badensch afgevaardigde, maar als een representant van het geheele Duitse volk, hetgeen hem zijne talrijke en zoo gaarne vliegende aanhangers bij elke gelegenheid betuigden. Echter deed zijn blinde haat tegen Pruisen hem op de hartstogtelijkste wijze tegen de aansluiting aan de solvereëning optreden, en zoo met een groot gedeelte zijner collega's in Wurtemberg en Baden, den magtigen invloed miskennen, dien iedere vereëning op de grootere eenheid van het algemeene vaderland hebben moest.

Wanneer hij tegen alle verwachting voor den aartsbischoep van Keulen schreef, zoo was hij slechts consequent. Hij was geen geloovige (stierf ook niet als katholiek); zijn standpunt in die zaak was dat van het algemeene regt. Dit algemeene regt, en zijn *Regt der Rede* was een kort begrip van afgetrokken grondstellingen, die hunnen wortel hadden in het *contrat social* van ROUSSEAU. Von ROTTECK verwisselde gedurig het werkelijk geldende regt met dat, wat, volgens zekere theorieën, gelden moest: het nog niet verwezenlijkte ideaal was in zijne oogen een niet minder heilig regt, dan het door de wetten vastgestelde.

Daar hij zich steeds in het algemeene hield, en zijne beginselen op betrekkingen toepaste, waar een bewijs gemakkelijk was, zoo vond hij spoedig ingang. Eenige

tijdsomstandigheden verligten hem het werk. De Hannoverse verwikkelingen en de vermelde maatregelen van FREDRIK WILHELM III. gaven hem en zijnen vrienden wapenen, waarvan zij zich ter regter tijd en met energie wisten te bedienen. Reeds zag zich von ROTTECK weder op den akademischen leerstoel geplaatst; van den aanstaanden landdag beloofde hij zich nog iets schoone.

VON ROTTECK was als geschiedschrijver geen rechts-onderzoeker. Hij gaf aan de bekendste daadzaken slechts eenen door hem zelf uitgedachten naam en die kleur, waardoor de beelden effect doen moesten en konden. Het ontbreekt echter zijne algemeene geschiedenis aan alle objectiviteit: zij zegt slechts, hoe von ROTTECK gewoon was de gebeurtenissen te beoordeelen. Als staatsman en onderwijzer in het natuurregt heeft hij geene oorspronkelijkheid. Hij mag zelfs geen filosoof genoemd worden. De theorieën van KANT en RICHTER werkte hij in een populair geschreven systema om. De praktische deelen van zijn *Regt der Rede*, zijn gedeeltelijk boeken van anderen, welke hij slechts in den hem eigen dommelijken vorm overgoot; zoo bij voorbeeld zijn *Volkenregt* — dat van SAALFELD in het gewaad van ROTTECK. Bij deze omzettingen betoonde von ROTTECK overigens groot talent. Zijne schoone, indringende taal bevat: geestige opmerkingen en uitweidingen vindt men overal. Nadat hem en WELCKER het woord op den leerstoel ontzegd was, schiepen zich beiden een ander werktuig ter verbreiding van hunne, niet altijd met elkander overeenstemende leerstellingen. Zij begonnen het Staatkundig woordenboek (*Staatlexicon*). Het zou niet onbelangrijk zijn, alle artikelen van von ROTTECK te onderzoeken, en uit derzelver vergelijking zijne politieke beginselen in derzelver verschillende betrekkingen op te zoeken en samen te stellen. Daardoor en door een ziften van het eigene en vreemde in zijne overige politieke schriften, kon eene beoordeeling van de ware verdiensten des mans voorbereid worden, die op een voor hem gelukkig tijdstip stierf. — Wij laten dit werk aan een' ander over.

Advertentien.

VERKOOP VAN HUIZEN.

In het *Nederlandsche Koffijhuis*, te Zutphen, zullen, op Dingsdag den 12den Januarij 1841, bij inzet, en 14 dagen later, zijnde Dingsdag den 26sten dier maand, telkens des voormiddags om elf uur, bij finaal toeslag, ten verzoeke der respectieve Eigenaren, in het openbaar geveild worden:

- 1°. Een HUIS en ERF, ter gezegde stede, aan de Marktstraat, met daartoe behoorend ACHTERHUIS of PAKHUIS, in de Rode-Torenstraat uitkomende, gemerkt in verponding V 655, Kadastraal Sectie F N°. 2772, thans bewoond door den Meester-Slager G. J. B. JOOSTEN.
- en 2°. Een HUIS en ERF, mede binnen Zutphen, op de Beekstraat, Kadastraal-Sectie F N°. 254, thans bewoond door den Schipper HENRIK MAST.

Om nadere informatiën vervoege men zich ten kantore van den Notaris LULOFS, te Zutphen.

+++ De Notaris Mr. E. G. ARDESCH
++ te Nijkerk, zal, namens zijne Lastgevers,
+ op Donderdag den 28sten Januarij 1841, des namiddags ten 4 ure, ten huize van den Kastelein EVERT VAN BIRKHORST, in de Roskam, te Nijkerk, ter inzate aanbieden, ten einde 14 dagen daarna, zullende zijn den 11den Februarij eerstkomstig, over te gaan tot den Toeslag of Finalen Verkoop, van eenige belangrijke perceelen ONROERENDE GOEDEREN, allen gelegen te Nijkerk, waaronder:

Eene kapitale BOEREN-HOFSTEDEN, Oortmansgoed genaamd, gelegen in de Buurtschap *Holk*, en bestaande in een hecht en sterk HUIS, BAKHUIS, KARNHUIS, TABAKSCHUUR, VARKENSCHOT, twee HOOL- en KOORNBERGEN, en 46 Bunders, 30 Roeden en 50 Ellen TABAKS-, BOUW-, HOOL-, WEI- en DRIESTRAND, BUNTEN en BOSCHGRONDEN, BOOMEN en HOUTGEWASSEN.

Een hecht, sterk en wij doortimmerd HUIS, met SCHUUR en TUIN, in de *Holkerstraat*.

Vier WONINGEN onder één dak, op den Hogenhof.

Onderscheiden perceelen TABAKS-, BOUW-, HOOL- en WEILANDEN, BOSCH- en VEENGRONDEN, met de SCHUREN, WONINGEN en GETIMMERTEN.

Drie ERFPACHTEN. — Voorts: Eene Bank van vier en drie Stoelen ZITLAATSEN, in de Kerk der Hervormde Gemeente te Nijkerk.

Alles in het breede bij Veilingsbiljetten omschreven; terwyl, omtrent de goederen en veilconditiën, inlichtingen te bekomen zijn, zoo bij gemelden Notaris, als bij den Heer Is. BLOKHUIS, Administrateur der Goederen, te Nijkerk.

§ § § Al degenen welke iets verschuldigd zijn aan § § of te vorderen hebben van den Boedel van § wijlen den Heer W. KIST, gevoond hebbende aan de Steenstraat te Arnhem, gelieven daarvan, voor den 15den Februarij eerstkomende, opgave te doen ten Kantore van den Notaris KOLFSCHOTEN, te Arnhem.

† § † Zij, die iets te vorderen mogten hebben † † van- of verschuldigd zijn aan de onder § beraad aanvaarde Nalatenschap van wijlen den Hoog Wel Geboren Heer FREDERIC OLIVIER JOSEPH BARNOS HACKFORT TOT DER HAM, op den 4den November 1840 te Groenlo overleden, worden verzocht daarvan ten spoedigste opgave of betaling te doen ten Kantore van den Heer en Mr. J. VAN LAMSWEERDE, te Zutphen.

** G. T. N. SURINGAR, Boekhandelaar te Leeuwarden, heeft, met den 1sten Januarij 1841 opengesteld de INTEKENING op eene *ghevel nieuwe en minstbare uitgave van AL DE LEERREDENEN* van J. H. VAN DER PALM, naar een plan van klassificatie, door Wijlen den Hoogleeraar-zelven ontworpen en bewerkt; breeder omschreven bij alomme gratis te verkrijgen Prospectus. Prijs per deel in groot-octavo (overeenkomstig den derden druk van des Hoogleerders Schrijvers werk, getiteld: SALOMO) f 2-25; en in kleiner formaat f 1-50.

** Bij den Boekhandelaar W. J. KRUIJT, te Arnhem, is uitgegeven en bij hem verkrijgbaar gesteld:

HET DERDE SUPPLEMENT

op den Catalogus van zijne LEESBIBLIOTHEEK, bestaande uit de nieuwste en belangrijkste *Hollandsche en Fransche* Boekwerken. De prijs van den completen Catalogus is 20 centen.

Marktprijzen.

NIJMEGEN, 18 Januari 1841.

Door het losgaan der rivieren, en den daardoor veroorzaakt hoogen stand van het water, was de graanmarkt heden van zeer geringe beteekenis. Men heeft besteed voor *Hooglandsche Tarwe* f 8,75 à f 9,50; — voor *ordinaire Clefsche en Inlandsche* f 7,65 à f 8,50; — geringe kwaliteit en *Blaauwpuntige* f 7,25; — *Rogge* f 5,10 à f 5,50; — *Winter-Gerst* f 4,50 à f 4,75; — *Zomer-* f 4,25 à f 4,50; — *Boekweit* f 5,30 à f 5,70; — *Haver* f 2,25 à f 2,70; — bij eenige partij werd zeer goede kwaliteit tot f 2,50 geveild om over 8 dagen te leveren, doch bleef zonder koopers; — *Graauwe Erwtten* f 7,50 à f 8; — *Koolzaad* f 14 gehonden, en zoo f 14 kunnen opbrengen; — *Klaversaad*, hoe gering dit jaar ook van kwaliteit, vond geuegen koopers voor 40 à 46 cents per Nederlandsch pond.

Waterhoogte te Arnhem

Den 19 Jan. 5 El 8 Palm 1 Duim; gew. 93 Duim; gev. 0 D.

Prijs-Courant der Effecten.

MAANDAG 18 JANUARI.	Laagste koers.	Hoogst koers.	Koers ten 4 u.
NEDERL., Werk. Schuld à 2½ pCt.	50½	50½	50½
Dito Dito . . . 5 »	97½	97½	97½
Uitgestelde Schuld . . . »			
Kansbiljetten . . . . . f	22		
Amortisatie-Syndicaat. à 4½ pCt.	86½	86½	
Dito Dito . . . 3½ »			
Handelmaatschappij . . . 4½ »	161½	162	161½ à 2
Nieuwe Dito . . . 4½ »			
Nieuwe Dito 1837 . . . 4½ »			
Oostindische Leening » 5 »	94½	95	94½
Spoorweg Haarlem . . . »			
Aand. Rijn-Spoorweg . . . 4½ »			
FRANKE. Inschrjv. G.B » 3 »			
SPANJE. Leening Ardoin » 5 »	21½	22½	21½ à 2
Dito onbep. stuk . . . 5 »			
Passive . . . . . »	6½		
Deferred . . . . . »			
Fransche Uitgestelde »			
PORTUGAL. Oblig. te Lond. » 3 »			
RUSL. H & C. 1798, 1816. » 5 »	104½	104½	
Dito 1828, 1829 . . . 5 »	104½	104½	104½
Dito 1831, 1833 . . . 5 »	97½		
Oblig. te Londen . . . 5 »			
Dito te Hamburg . . . 5 »			
Inschrjving in Assign. » 6 »	69½		
Certific. van dito . . . 6 »	70½		
POLEN. Aandeel. a fl 300 » f			
Dito a fl 500 » »	141½	142	
OOSTER. Aand. a fl. 100 » f			
Dito a fl 250 . . . . . »			
Metalliek . . . . . » 5 »	103½	104	
Dito . . . . . » 3 »			
Dito . . . . . » 2½ »			
BRAZIL. Dito dito » 5 »	75½		

Te Arnhem, bij C. A. THIEME, Boekdrukker.

(2) Men zal nog niet vergeten zijn, met welke verachting en woede, ten tijde van het Hambacher-feest, de door SIXENREIFFER, WIRTH, enz., geredigeerde bladen van von ROTTECK en zijne vrienden in de Badensche Kamer spraken, hoe zij hun vlijerij, lafhartigheid, verraad verwteten.